

**DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT**

Vegdirektoratet

Postboks 8142 Dep.
0033 OSLO

Deres ref
2005/59818-002

Vår ref
05/923- EG

Dato
30.11.2005

**DELEGASJON AV MYNDIGHET ETTER YRKESTRANSPORTFORSKRIFTEN -
DISPENSASJON FRA KRAVENE OM ADGANG TIL YRKET - ØKONOMI OG
FAGLIG KVALIFIKASJON**

Det vises til Vegdirektoratets brev av 18. oktober 2005 og tidligere møte om delegering av myndighet til å gi dispensasjon fra kravene til økonomi og faglige kvalifikasjoner i yrkestransportforskriften, jfr. §§ 4 b) og c), 7, 8 og 10.

I Vedtak om delegasjon av myndighet til å gi dispensasjon

Samferdselsdepartementet delegerer til Vegdirektoratet sin myndighet etter yrkestransportforskriften § 23,1. ledd til å kunne gi dispensasjon fra bestemmelsene i yrkestransportforskriften om krav til *økonomi og faglige kvalifikasjoner*. Det skal presiseres at vedtaket om delegasjon gjelder både løyvetyper som omfattes av våre forpliktelser etter EØS-avtalen og de som ikke er det.

Ikrafttreddelsen av vedtaket settes til 1. januar 2006.

II Oversikt over løyvetyper som omfattes av vedtaket om delegasjon

Det gis nedenfor en kort oversikt over de ulike løyvetypene.

1) Løyvetyper som omfattes av EØS-avtalen

Dette gjelder løyve for transport av gods, turvognløyve og ruteløyve. Adgangen til å gi dispensasjon for disse løyvetypene er ytterst begrenset etter Rådsdirektiv 96/26, jfr. endringsdirektiv 98/76. Direktivene er implementert i yrkestransportforskriften §§ 7, 8 og 10.

Postadresse:
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Kontoradresse:
Akersg. 59

Telefon
22 24 90 90 / 22248241
Org. nr.:
972 417 904

Transportavdelingen
Telefaks:
22249573

Saksbehandler:
Edgar Grønfur
22248115

1.1

Etter direktivets artikkel 2, 2a) kan medlemsstatene *etter samråd med ESA* helt eller delvis kunne frita en godstransportør fra direktivets bestemmelser når det utelukkende utføres innenlands transport som har liten betydning for transportmarkedet som følge av arten av det gods som transporteres eller at kjørestrekningen er kort. Ved uforutsette omstendigheter kan medlemsstatene gi et midlertidig fritak inntil ESA har gitt tilbakemelding i saken.

1.2

Etter direktivets artikkel 2, 2b) kan medlemsstatene *etter å ha informert ESA* helt eller delvis frita fra direktivets bestemmelser godstransportører som benytter kjøretøy med tillatt totalvekt på mellom 3.5 og 6 tonn hvis det utelukkende utføres lokaltransport som bare har liten betydning for transportmarkedet på grunn av de korte kjørestrekningene det dreier seg om.

1.3

Etter direktivets artikkel 2 nr. 3 kan medlemsstatene *i samråd med ESA* frita en persontransportør helt eller delvis fra direktivets bestemmelser hvis det utelukkende utføres enkelte former for ikke kommersiell persontransport eller transportøren har annen hovedvirksomhet enn persontransport på veg. Det forutsettes også i dette tilfellet at transportvirksomheten har liten betydning for transportmarkedet.

Samferdselsdepartementet vil presisere at adgangen til å ta kontakt med, samrå seg med eller informere ESA ikke inngår i vårt delegasjonsvedtak. Ved søknader om dispensasjon må følgelig Vegdirektoratet i hovedsak måtte avvise søknadene. Siden et vedtak om avvising etter forvaltningsloven § 2, 3. ledd må ansees som et enkeltvedtak kan det påklages etter forvaltningsloven § 28.

I spesielle tilfeller kan det likevel ikke utelukkes at det må foretas en realitetsvurdering. Dette kan være hvor det søkes om dispensasjon fra kravet til garanti fra bank eller forsikringsselskap i yrkestransportforskriften § 7 og søkeren samtidig tilbyr en sikkerhetsstillelse som er i samsvar med den alternative sikkerhetsstillelse om egenkapital som er godtatt i direktivets artikkel 3, nr 3 c). Siden det er valgfrihet i direktivet mellom disse alternativene kan norsk myndighet fritt velge mellom dem. Det er pr dags dato ikke gitt dispensasjon fra kravet til garanti og en streng praksis bør opprettholdes i disse tilfellene.

Det andre eksempelet er de alternative muligheter som direktivets artikkel 3 nr 1 i motsetning til yrkestransportforskriften §§ 8 og 10 gir med hensyn til oppfyllelse av kravet til faglig kvalifikasjon. Dersom løyvesøkeren er en fysisk person som ikke fyller kravet til faglig kvalifikasjon kan vedkommende myndighet etter direktivet likevel gi adgang til yrket hvis det utpekes en annen person som oppfyller kravene til god vandel, tilfredsstillende økonomi og som samtidig reelt og permanent er leder for foretakets virksomhet. Det er heller ikke i disse tilfellene i praksis gitt noen dispensasjoner etter yrkestransportforskriften fra at den personlige løyvehaver /enkeltpersonforetak alltid selv må oppfylle kravet til faglig kvalifikasjon.

I forhold til hvor søkeren ikke er en fysisk person, jfr. yrkestransportforskriften § 10 kan dispensasjonspraksis være mer nyansert. Direktivet gir bl.a. mulighet til at den som er leder for foretakets transportvirksomhet kan godtas som ansvarlig i stedet for daglig leder, jfr.

motsetningsvis kravet om daglig leder etter yrkestransportforskriften § 10 må være den som er daglig leder for hele virksomheten. Det er imidlertid gitt dispensasjon i disse tilfellene hvis det er dokumentert at foretakets transportavdeling er av en viss størrelse og har en utpreget grad av selvstendighet i forhold til den øvrige virksomheten. Forutsetningen er selvsagt at lederen for avdelingen oppfyller de faglige kvalifikasjoner som er stilt.

Når det gjelder krav til faglig kompetanse hos løyvesøker, ansvarlig leder der søker er en juridisk person eller de forannevnte tilfeller hvor kravene kan stilles til annen person i virksomheten, viser vi til Samferdselsdepartementets rundskriv N-4/2002, N-3/2003, N-4/2003 og N-1/2005. Vi vil spesielt peke på at personer som kan fremlegge realkompetansebevis i forhold til de delfag i videregående skole som er relevante, sidestilles med de som kan fremlegge vitnemål for bestått eksamen i tilsvarende fag.

Hvis det ikke kan dokumenteres eksamen godkjent av departement, eller realkompetansebevis, kan han likevel godtas hvis det fremlegges eksamen i tilsvarende fag fra høyere læreinstusjoner som universitet /høgskole som er i samsvar med vedlegg 1 i direktiv 98/76. I disse tilfellene må det imidlertid søkes om dispensasjon hvor avgjørelsen tas av Vegdirektoratet.

2) Løyvetyper som faller utenom EØS-avtalen

Dette gjelder løyver for drosje, selskapsvogn og for transport for funksjonshemmede.

Vilkårene for økonomi er de samme som for de EØS relaterte løyvene jfr. yrkestransportforskriften § 7. For de faglig kvalifikasjoner, jfr. yrkestransportforskriften §§ 8 og 10, kan både de samme krav som for EØS-løyvene og en egen eksamen fra NKI- kurset "Taxi-løyve" (rundskriv N-3 2003) godkjennes.

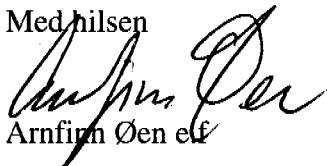
Ved søknad om dispensasjon kan søknaden i motsetning til i EØS tilfellene uten unntak avgjøres av norsk myndighet uten å involvere ESA. Det understrekes at departementet har fulgt den samme restriktive dispensasjonspraksis som for de EØS-relaterte løyvene. Denne praksisen bør opprettholdes. I spesielle tilfelle kan det imidlertid ved søknad om drosjeløyve være grunnlag for å gi en tidsbegrenset dispensasjon fra kravet til faglige kvalifikasjoner. Dette gjelder hvor et løyve har vært kunngjort to ganger og samtlige av løyvesøkerne mangler faglige kvalifikasjoner og hvor et avslag etter omstendighetene ville gi et uforsvarlig dårlig drosjetilbudet for publikum. En slik situasjon vil i praksis bare kunne oppstå i grisgrendte strøk der tilbudet av drosjetransport er lite fra før. Hvis en tidsbegrenset dispensasjon skal gis bør det være på betingelse av at løyvehaveren innen rimelig tid består den eksamen som kreves. For beregningen av denne fristen må det legges inn tid for eksamensforberedelse tilpasset de aktuelle datoer for eksamen. Den tidsbegrensede dispensasjonen bør maksimalt strekkes til 1 år. Ved bestått eksamen vil fylkeskommunen som løyvemyndigheten kunne tildele permanent løyve.

III Forholdet til fylkeskommunen som løyvemyndighet

En søknad om dispensasjon skal alltid sendes til den fylkeskommunen som i det enkelte tilfellet er løyvemyndighet. Fylkeskommunen gjør en forberedende behandling av søknaden og gir sin tilrådning om hvorvidt søknaden bør imøtekommes.

Det vises til vedlagte rundskriv N- 6/2005 av 30.11.2005 til fylkeskommunene hvor det er gitt en redegjørelse for departementets vedtak om delegasjonen til Vegdirektoratet.

Med hilsen

Arnfinn Øen e/f

Edgar Grønfor

Vedlegg

Kopi til:

Samferdselsadministrasjonen i fylkeskommunene